

Το Σπίτι της Κύπρου
και το Εργαστήριο Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης
του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας
του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών
σας προσκαλούν
την **Πέμπτη 7 Απριλίου 2022** και ώρα **19:00**

στην διάλεξη
του Εφόρου Αρχαιοτήτων του Τμήματος Αρχαιοτήτων της Κυπριακής Δημοκρατίας
δρος **Γιώργου Γεωργίου**
με θέμα

Η Πρώιμη και Μέση Χαλκοκρατία στην Κύπρο ως μια εποχή μεγάλων οικονομικών και κοινωνικών αλλαγών

Προλογίζει
ο Διευθυντής Εργαστηρίου Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης
Αναπληρωτής Καθηγητής Προϊστορικού Αιγαίου ΕΚΠΑ
Γιώργος Βαβουρανάκης

Η διάλεξη εντάσσεται στην ετήσια σειρά διαλέξεων
Η αρχαιολογία της Κύπρου

Σύνδεσμος παρακολούθησης:
<https://diavlos.grnet.gr/room/1607?eventid=11588>

Σύμφωνα με τα ισχύοντα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό της διασποράς του COVID-19, η είσοδος στην εκδήλωση είναι δυνατή μόνο κατόπιν υποχρεωτικής επίδειξης έγκυρου ή ηλεκτρονικού πιστοποιητικού εμβολιασμού ή πιστοποιητικού νόσησης με ισχύ έως τρεις μήνες από τη διάγνωση, σε συνδυασμό με έγκυρο αποδεικτικό ταυτότητας. Θα τηρηθεί αυστηρή σειρά προτεραιότητας προσέλευσης μέχρι τη συμπλήρωση του επιτρεπόμενου ορίου πληρότητας θέσεων.

*Πήλινο ερυθροστιλβωτό ομοίωμα υπαίθριου ιερού από τους Βουνούς Β (Τάφος 22, αρ. 26).
Πρώιμη Χαλκοκρατία ΙΙΙ. Κυπριακό Μουσείο, Λευκωσία.*

Η Πρώιμη Εποχή του Χαλκού σηματοδοτεί μια επανάσταση στην οργάνωση των ανθρώπινων κοινωνιών. Στην Κύπρο πολλά νέα στοιχεία εισάγονται γύρω στο 2.400 π.Χ. Ένας νέος τρόπος οργάνωσης της οικονομίας επέφερε ριζικές αλλαγές στην οργάνωση της κοινωνίας. Οι κοινωνικές αλλαγές επέφεραν αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο οι Κύπριοι αντιλαμβάνονταν τον κόσμο γύρω τους. Σημαντικές νέες τεχνολογίες μεταβάλλουν τον τρόπο παραγωγής. Η εισαγωγή της γνώσης για εξόρυξη του χαλκού και της τεχνονογίας χύτευσης και σφυρηλάτησης οδήγησαν σε ποικιλία νέων εργαλείων, των οποίων η σκληρότητα και αντοχή κατέστησαν εφικτές, εργασίες που πριν ήταν αδύνατες. Το συρόμενο από βόδια άροτρο αύξησε δραστικά την έκταση της γης, που θα μπορούσε μια κοινότητα να καλλιεργήσει. Η χρήση του γαϊδουριού ως αχθοφόρου ζώου άλλαξε τις δυνατότητες μεταφοράς μεγάλων φορτίων σε μακρινές αποστάσεις. Οι μεταβολές στις επικοινωνίες εντός του νησιού σταδιακά οδήγησαν σε συστηματικές επαφές με τους υπερπόντιους γείτονες. Η αντικατάσταση των κυκλικών οικιών της Νεολιθικής περιόδου από μια ευθύγραμμη κάτοψη αρχιτεκτονική, αντικατοπτρίζει ριζοσπαστικές αλλαγές στην οργάνωση της οικογένειας και κατ' επέκταση της κοινότητας. Οργανωμένα νεκροταφεία έξω από τα όρια των οικισμών αντικαθιστούν την ταφή των νεκρών εντός του οικιστικού χώρου. Οι αλλαγές στην κοινωνική δομή επέφεραν νέες ιδέες και νέα σύμβολα, με νέους τύπους ειδωλίων και σύνθετα μη χρηστικά αγγεία. Οι πιο εντυπωσιακές εκφράσεις των νέων ιδεών αποτυπώνονται σε πήλινα ομοιώματα πολυπρόσωπων σκηνών κοινωνικών δράσης. Η Πρώιμη και Μέση Κυπριακή Χαλκοκρατία είναι μια περίοδος 900 περίπου χρόνων, κατά την οποία συντελούνται οι μεταβολές που θα οδηγήσουν την Κύπρο από τα Νεολιθικά χωριά στα πρώτα αστικά κέντρα της Ύστερης Χαλκοκρατίας.

Ο δρ Γιώργος Γεωργίου σπούδασε Αρχαιολογία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και απέκτησε τον τίτλο του Διδάκτορα Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Εργάστηκε υπό τον Καθηγητή Βάσο Καραγιώργη στην Ερευνητική Μονάδα Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου (1993–1996) και από το 1997 εργάζεται για το Τμήμα Αρχαιοτήτων της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπου από το 2020 κατέχει τη θέση του Εφόρου Αρχαιοτήτων. Τα καθήκοντα του περιλαμβάνουν την ευθύνη για την προστασία, συντήρηση, διαχείριση και προβολή των κρηυγμένων Αρχαίων Μνημείων και αρχαιολογικών χώρων, τη διαχείριση των αρχαιοτήτων στα πλαίσια έργων ανάπτυξης και την ανάπτυξη του θεσμικού πλαισίου και στρατηγικού σχεδιασμού για τις αρχαιότητες. Έχει διευθύνει μικρές και μεγάλης κλίμακας ανασκαφές σε περισσότερες από 30 θέσεις σε όλη την ελεύθερη Κύπρο. Από το 2012 διευθύνει τις συστηματικές ανασκαφές του Τμήματος Αρχαιοτήτων στο αρχαίο Κίτιο, στη σημερινή Λάρνακα. Η ανασκαφική διερεύνηση εστιάζεται σε δύο θέσεις, ένα τμήμα της αρχαίας πόλης με συνεχή χρήση από περίπου το 1200 ως το 300 π.Χ. και ένα τμήμα της Ελληνιστικής και Ρωμαϊκής φάσης του Κιτίου, με κατάλοιπα ενός μνημειακού κτηρίου που τρώνει με ψηφιδωτά δάπεδα.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην Κυπριακή Χαλκοκρατία και την περίοδο των κυπριακών βασιλείων. Έχει δημοσιεύσει για θέματα Κυπριακής Αρχαιολογίας άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους, έχει συγγράψει κεφάλαια σε συλλογικές εκδόσεις. Είναι συγγραφέας δύο μονογραφιών, μίας με τους David Frankel και Jennifer Webb για θέματα της Κυπριακής Χαλκοκρατίας και μίας με τον Βάσο Καραγιώργη, για θέματα των ιστορικών χρόνων. Η Διδακτορική Διατριβή του για την Πρώιμη και Μέση Κυπριακή Χαλκοκρατία αποτελεί συχνή παραπομπή στην πιο έγκυρη σχετική βιβλιογραφία.